

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

FIYATI:

 (10 Turgut = 100 TL.)
 KDV dahil
 Pazar günleri çıkar
 SAYI: 745

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

● Radyasyonlu çayları aylardır, afiyetle içtiğimiz anlaşıldı..

● Trafik kazaları toplu cinayetlere dönüştü.. Ne devlet umursuyor, ne de yolcular...

İlban Ertem'in yeni çizgi öyküsü: BİR GECELİK MACERA... bu hafta başladık...

● 23 yıl önce imzaladığımız anlaşmaya göre, bu yıl tüm Avrupa'da serbest dolaşma ve çalışma hakkını elde ettik!..

GIR

İstanbul'da yeşil alan için ayrılan ve üstüne bina yapılması yasak olan 75 bin metrekarelik arsaya, uyanık işadamı Hayım Harunzade 375 milyona aldı. Sonra nasıl olduysa Beşiktaş Belediye Başkanı, Mümtaz Kola bu arsaya inşaat izni veriverdi. Ve 375 milyona alınan arsanın değeri 15 milyara çıkıverdi.

Gençlerimiz ve polis kurumumuz için bir uyarı

Tombulca, esmer, kısa boylu, gözlüklü ve bıyıklı bir adam fakülte fakülte dolaşıyor. Elinde "İçeriden Dışarıya Sevgilerle" karikatür albümü var. Kendini karikatürücü Bozkurt Belibağı olarak tanıtıyor. (Oysa Bozkurt Belibağı daha tahliye olmadı). Hapishane ka-karikatürleri sergisini gezen ve o andaki duygularını sevgi anı defterine yazan genç üniversitelileri arayıp buluyor. Hapisten yeni çıktığını, çok işkence gördüğünü söyleyip kendine acındırarak dostluk kurmaya alışıyor. Kendisinin ne kadar hızlı bir devrimci olduğunu anlatıp sözü Kürtçülük hareketlerine ve örgütlülük çalışmalarına filan getiriyor. Çaktırmadan sorular soruyor. Bazen sapıtop genç kızlara askıntı oluyor ve boz para da istiyor.

Öğrenebildiğimiz kadarıyla İstanbul Üniversitesi Basın Yayın Yüksek Okulu ve Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'ne gitmiş. Belki başka fakültelere de uğramıştır.

Önce, bu kişinin polis olabileceğini düşündük. "İçeriden Dışarıya Sevgilerle" karikatür kitabı ile ilgili bilgi topluyor olmalı dedik. Ama kendimiz de pek inanmadık. Çünkü devlet bir kitap için soruşturma yaparsa ilgili kişileri çağırır, sorar. Gençcecik insanların üstüne kışkırtıcı ajan göndermez.

"Ben Kürtçüyüm... Kurtulmamızın illegal örgüt kurmaları değil mi arkadaşlar?" gibi sözlerle gençleri tuzaklara düşürmeye çalışan bir insan zaten polis olamaz. Çünkü polis halkı tuzakla sürükleyen değil, tersine tuzaktan koruyan kişidir. Değil mi sayın İçişleri Bakanı Yıldırım Akbulut Bey?

Hem üniversiteli gençleri, hem de polis kurumumuzu bu, ü kağıtçı mı, kışkırtıcı mı yoksa deli mi ne idüğü belirsiz kişilere karşı uyarıyoruz.

GIRGIR

Bizim de bir çift
SÖZÜMÜZ VAR

Öğretmenim...

En yüce değerleri
Paylaşmayı, ecvmeyi
Onurlu yaşamayı
Sen öğrettin...
Bir de 4 çocuklu aileni
Elli bin lira maaşla
Nasıl boyun eğmeden
geçindirdiğini
Öğretseydin ya...
Genç Öğretmen (Ankara)

● Milletvekilleri fırıldöndü gibi!..

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

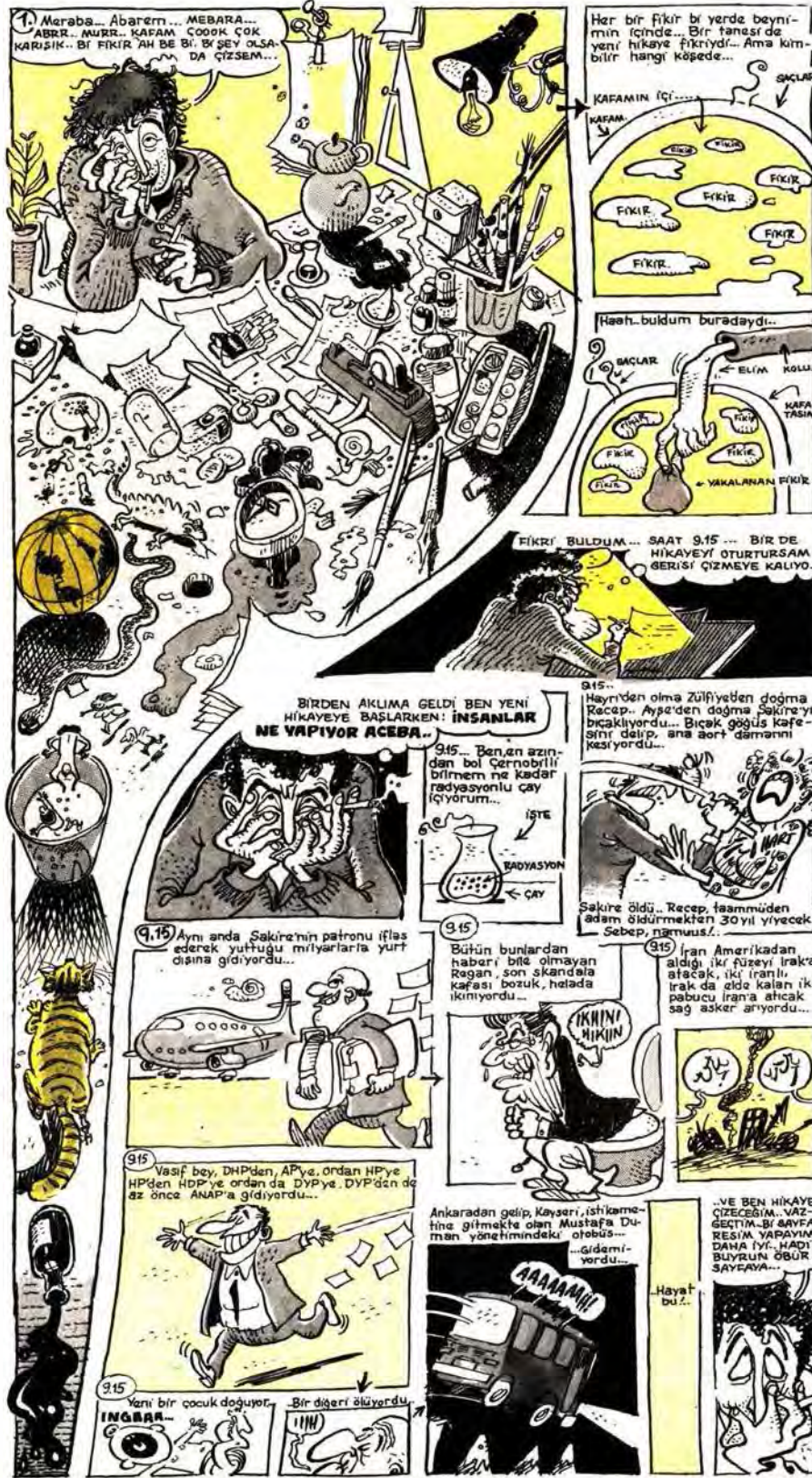

● Dünyada kullanılmayan kuduz aşısı çeşidi bizde kullanılıyor... Üstelik bayat olarak...

GIRGIR: 3

NE HİKAYE YENİ HİKAYE YENİ HİKAYE

MURAT İLHAN (Samsun)

Açık yürekli "Hakkınız, desen hiç çalışmıyorum" de-
mişsiniz. Ve çalışmamama nedenini zamansızlığa bağlamış-
sınız. Oysa desen hemen ve hop diye çalışılacak bir iş de-
ğildir. Bir çiziriz, nefes almak gibi birlikte yaşayacağı uzun za-
man içinde sürdüreceği bir çalışmadır. Bazen sadece kalem-
le değil gözle bile doğa var olan ve var olmayan çizimleri ya-
kalayabilirsiniz. Hele "Bende fazla bir çizgi kültürü yok ki...
Okuyup da resim bölümünden perspektif, kompozisyon der-
si filan almadım" sözünüze çok güldüm. Sanki bizler Paris
Göze Sanatları bitirmiş gibi... Ben karikatürcü olduktan dört
yıl sonra Akademiye gidebildim. Onu da devamsızlıktan bit-
tirmedim.

ŞİNASİ KAYA (Trabzon Cezaevi)

Size nihayet çini mürekkebi verdiklerine çok sevindim.
Ama bulamadığınız zaman da fazla dert etmeyin. Kurşunka-
lemle de gönderseniz olur. Önemli olan espi ve desenin iyi
olması. Bir taraftan AET'ye girmeyi ve demokrasiye nasıl
geçtiğimiz yedi düvele anlatmaya çalışırken, diğer taraftan
bizim masum kitapçığımıza dava açacaklarını pek sanmıyo-
rum. Daha korkmadan ve biraz serbestçe çizim.

Duyuru

*ATILYA YA Şİ
"FALÇATA"
adındaki ikinci
karikatür
kitapçığını çıkardı.
Fiyatı 200 TL. İsteme
adresli: Kurtuluş mah.,
Bilgin Sok. 59/1
ESKİŞEHİR

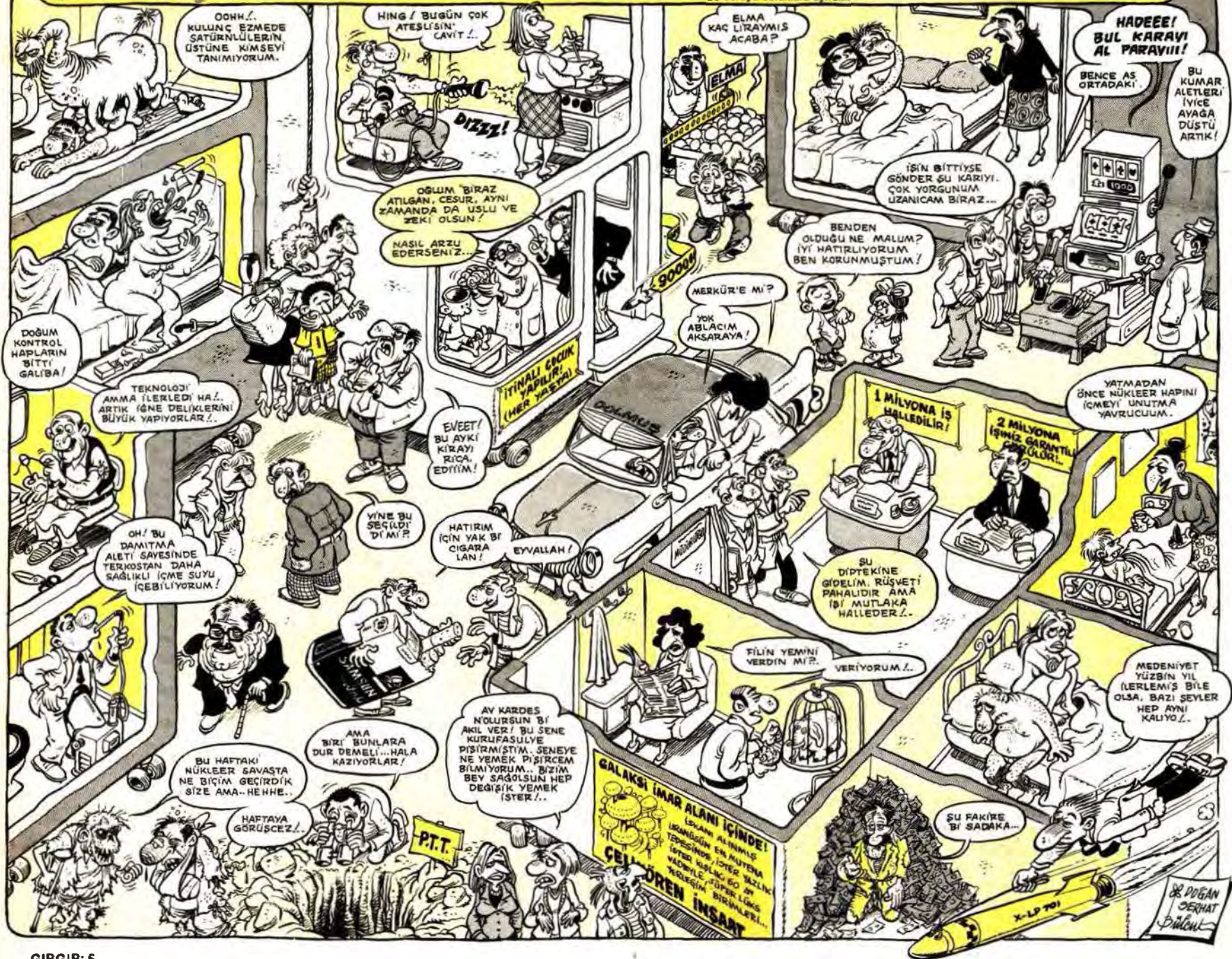
*ERDAL SORGUCU 4 Aralık'ta Ankara DGSA'da bir
karikatür sergisi açtı. Sergideki karikatürlerin karpo-
sitellerinden edinmek isteyenler için adres: 21. Sok. 18/1
Bahçelievler/ANKA A.

*Denizli Tiyatrosu ANTON GEHOV'un "SEVGİLİ
DOKTOR" adlı oyunuyla beş yaşına girdi.

Bi kaç yıl sonra...

Nedendir bilinmez herkes kendisi gittikten sonraki dünyanın haline hep merak eder. "Acaba blimemkaç yıl sonra ben yokken dünya nasıl olacak?". İşte bu haftaki sayfamızı bu soruyu soranlara ayırdık.

BAKIN!...

GIRGIR: 6

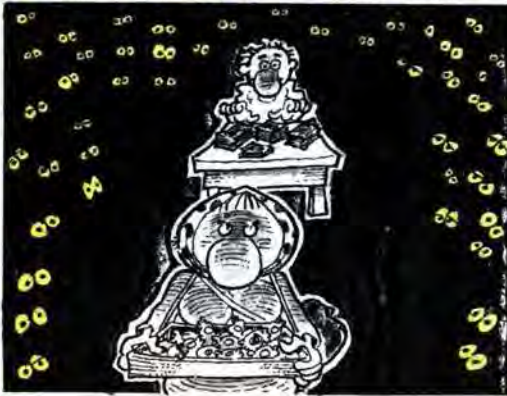
~BAKINIZ MI? İVİ ŞİMDİDE UĞUR SAYFAYA BAKIN!

Biraz da savaşılim...

ÇİÇEK PASAJINDA BİR GÜN

Hasan Kaçan

Yeni Öykümüz "BİR GECELIK HIKAYE" YAZIP ÇİZEN EREN

GIR

Aynı evde yaşayan üniversiteli 3 bekar genç GRUP PERİSAN

ESSEK HERİF

Hasan Kaçan

Çingenidman yurdu...

GÜÜM!
PİTEK!

Bu ne sıcak aaahh!..

Yapma-Etme...

Romantizim...

Hırsız var...

MİZAH ÖYKÜSÜ

Biraz da değişiklik olsun dedim...

Serhat Dönmezer (Eskişehir)

—Hayır, olamaz!.. diye bağırdı. Çok sinirliydi. Saf-fet beyi, hiç böylesine hiddetli görmemiştim. Aslında Saffet beyi daha önce hiç görmemiştim. İlk görüşümdü. Onunsa ben, hiç görüşüyüdü. Bana arkası dönüktü. Za-ten yüzüme olduğumuzu da göremezdi, çünkü ben ka-pı deliğinden, onu gözletliyordum.

Nee, gözletliyordum muydum? Bir an kendimden utan-dım. Serçe parmağıma kadar kızarmıştım, daha önce çıldım. Hemen oradan uzaklaştım. Kendimden emin adımlarla kavunçu Özerine, yeşil şeritli halı Özerinde yü-rüyordum. Kimsenin beni yabancılarması için otel müşterisi gibi davranıyordum.

Bi an lobiye göremedim. O neydi? Lobi, yoktu. Yok-sa burası bir otel değil miydi? Pekli ben nerede idim? He-men merak etmekten vazgeçip, kapıdan dışarı fırladım. Aslında, acelem yoktu, niye fırladığıma bir anlam ve-remedim.

Sağa sola bakındım, yoldan geçen arabaları söz-düm. Önümde duran 144 taksitli saymazsak çevrede hiç taksit yoktu.

Hemen en öndekine bindim. Şoför kendi koltuğun-da oturuyordu. liginç değildi ki, şoförler hep kendi kol-tuklarında otururlardı. Arabanın, ayağıma yerden kesmesi çok hoştu. Teknoloji muthiş bir şeydi. Hemen limana gi-dip, bir tekneye atlayıp ayağıma denizden kesmeyi dü-şünmedim.

Kentin Kuzeybatı kesimine doğru, tüm esen rüzga-ra ve Halliç'in kirliliğine rağmen, hızla ilerliyorduk.

Birden şoföre "Nereye gidiyoruz?" diye sordum. O da bana, benim ona değil, aslında ondan sonra binenin, müşterinin, yani şu anda o konumdaki benim ona bu so-ruyu sormamın yanlış olduğunu, onun bana sorması ge-rektiğini söyledi ve bana "Nereye abi" dedi. Çok güzel bir soruydu. 10 saniye içinde yanıtlama zorunluluğu olma-dığı için, kendimden emin bir nefes alıp, 12 saniye ka-dar, daha önce almış olduğum nefesin ciğerlerimde dolastığını hissederek ve onun donuk ve anlamsız ba-kışlarını, adeta alt edercesine bir yanıt vermek istedim. Türkiye'nin sosyo-politik yapısının ve kuramsal düşün-cenin, psikoanalitik incelemesinin daha sonrayapılma-sının daha doğru olacağı inancıyla, "İstasyona" dedim. Mahvetmiştim onu, gözlerim parlıyor olabiliirdi, kendi gözlerimi göremiyordum. Yoksa kendi gözlerime kör müydüm?

Aika koltukta rahatça glideken karşı kaldırımda, ya-nında yakışıklı bir gençle Ayla'yı gördüm. O beni görmaz-likten gelmedi, gördü. Artık buna dayanabilmek, bu olayında diğerleri gibi üst üste gelmesine izleyici olmak, çok zor olabiliirdi. Neyseki Ayla'yı hiç sevmemiş onunla aramızda birşey olmamıştı. Onu tanııyordum. Zaten adı-nın Ayla olduğunu bile bilmiyordum, tahmin etmiştim. Selam vermeden hızla uzaklaştık.

Günlerdir bunalıma girmemiştim.. Dersler kötü git-miş, işsizlikle tanışmış, sevdiğim kızı elde etmek için yaptığım araba yarışında kaybetmiş, Afrika'daki açlara yardım kesilmiş, radyasyonlu fındık yemiş, gürüşte bu yıl takım halinde sonunculuk kesinleşmiş değildi. Yine mutlu bir gün olabiliirdi. Allah kahretsin, niye bu mut-luluklar beni bulurdu? Oysa ne çok mutsuz insan vardı..

Davetilere verilecek 150-200 lertan keke bulamayın-ca doğunlerini ertelemek zorunda kalanlar, 42 milyonluk araba armağan ediliip kullanamayanlar, yedinci hayali ih-racatı ortaya çıkınca İsviçre'ye kaçmak zorunda kalan-lar, böylece daha önce biriktirdikleri parayı geçinmek durumunda olanlar. Hazıra ovalar, nehrileri dayanırdı? Tanrım yoksa bunlar kötü birer rüya mıydı?

Kırmızı ışık yandı. Oh ne güzeldi kırmızı ışık. Keşke hep yansındı. Ama daha üflemeyen söndüverdi. Şoför öyle ani kalkmıştı ki taksinin arkasına yapıştım. Yeni komum çok şeffaftır, belliki daha yeni yıkanmıştı. Sonra istek üzerine koltuklara geri dönüş yaptım.

İstasyonda inip, diğer bir taksiye bindim. Ağzımdan o anda istasyon çıkmıştı. Şu kahrolası ağzım yüzünden bir sürü, 2 çoban köpeği, bir de eşek para vermiştim.

Neyse umut dolu yarınlara doğru gecenin normal ilerleyişinde ilerliyorduk.

43 gün sonra mıydı yoksa 3-4 ay olmamış mıydı, tam olarak çıkartamıyordum.

Bazıları kafalarına göre davranıyordu. Bunlar bırakmak, çıkarmak, takmamak eylemlerini değişik boyutlara ulaştırıyorlardı. Sakal bıyık bırakanlar, göbek, öğrenci, bırakanlar, vatandaşları yarı yolda bırakanlar vardı. Bir de çıkarılanlar vardı ki, bunlar bizleri alışagelmek zorunda bıraktılar, bükisinin üstünü sonra altını çıkarılanlar, kiracı, işçiyi çıkarırlardı. Bir de eskileri vardı ki bunlar, önce çocukluk arkadaşlarını gözlerine ısıtıp sonra onu çıkarırlardı. Ve sonuncu grup vardı. Bunlar "Takımıyorlardı" ve bunu inaç olarak nitelendiriyorlardı. Eh ben bu grupu sevdim dedim ve bu yeni takmayanlara katılacaktım. Karar vermiştim bugün papyon takmayacaktım. Ama ortada bir sorun vardı. Takmayacaktım ama inancım yoktu. Hemen yeni arayışlar içine daldım, belli olmuyor mu?

Biti

Biz bıyıksızlar

HASBİ TEMBELER

Tercih...

Çıkış...

Karar...

Kadın hakları...

Kadın hakları...

Kadın hakları...

MUHLİS BEY ve YAVLUM MİTHAT...

BEHİÇ
VE
ATİF

Başıyası.

yaşan: MUHLİS BEY

**Aaah aşk sen
nelere kadrisin ?..**

Bu öle bir duygu kü' anlatmak imkânsız. Anlat, n'ya yeltensem come yapım k'lağyet elmes. Büt diyim bütön d'birgisi kuralları ve koşulan yetersiz k'ılır. İmlâ kısa gelir. Takı sıfatları sarıh'şir, sarılık kibi olunur. Bunu bem bile bu duyguyu ifağde edemiyolsam düşünün siz ne kadal zor oluyunu cümle kuruşumun.

Benim o yürekimde bir bahal açılıyor. Boru kibi, havagazi borusu kibi bir bahal çıkıyor kamımdan. Gaz hağlıne dönüğüyöl fıs diye. Damaklarım gevşiyöl, yayşiyöl. Kanallı aşk melekleri sırtarıma, komurgalanma şış sokuşturuyollar. Çörök dişimin kokusu mimoza kibi tötüyöl. İçim yanıyöl Fakak ağışık deyilim. Ota ki ağışık şahıslal vardı. Bem onların duygulanısına dile getiriyolum. Mutluluk beni ölesine çocuklaştırdı ki duygularımı Zeki Alaska kibi. İn'namassanız yandaki bisikletli karokatore bakın Yeliz hanım. Ayhan-Beyhan görükmüyöl mu? Sevinçten ayaklarım havada uçuyöl. Yerden havada yağış. Sokaklarda gezmelken topatlıyolum Yeliz hanım. Bir ayakkapımın topuğu düşmüş. Losturacıya gidiceğim Yeliz hanım. Topuğumu çıkıtıracağım.

Bu yimiddötl vagonlu aşk ekispiresi hanki istasyomda duracak bilmiyolum. Gemiye azya almış bir atlar kibi şimşek hızıyla gidiyöl bu fren misağil tutku. Karşılıksız kalmış nice aşkal vardı ki yekün olarak kimbiril kaç tağnedir Yeliz hanım?

KUMARBAZ

Yazan: Orhan ALEV
Çizen: Ergün GÜNDÜZ

KUMARBAZ

Yazan: Orhan ALEV
Çizen: Ergün GÜNDOZ

GİRİŞ: 14

DEVAMI HAFTAYA:

GİRGİR'in ÇÖP TENEKESİNDEN...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>